

Andrej Napotnik. Dobil je 10 zabodijev, od katerih sta bila dva smrtonosna. Zaradi krvavega dejanja so zapri orožniki šest oseb, dočim sta glavna kriveca pobegnila in so ju prijeli zandarji na cesti med Šoštanjem in Zavodno. Gre za 23 letnega delavca Franca Kodruna iz Šoštanja in 33 letnega delavca Franca Zalarja iz Begunja. Kodrum je priznal dejanje z izgovorom na silobran.

Krogla zaključek sovraštva. Pri Sv. Bolzenku v Slovenskih goricah je ustrelil neki kmečki fant iz Ločica kmečkega fanta Franca Krambergerja s Trnovskega vrha trikrat v trebuh. Obstreljenega so koj prepeljali v ptujsko bolnico, kjer je podlegel poškodbam. Do krvavega obračuna je došlo po pretepu na tomboli in iz sovraštva zadradi nekega dekleta.

V nevarnem stanju v bolnico. V neki krčni v Dornavi pod Ptujem so napadli trije napadalci 30 letnega kovača Osvalda Petka. Imenovani je dobil z nožem smrtno-nevarne rane in se je zatekel v ptujsko bolnico.

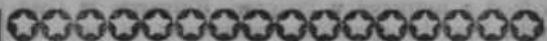
Grozna dejavnost ljubosumnega moža in očeta. Ivanka Žumer, 32 letna lastnica mlekarne v Mladoščevi ulici v Ljubljani, se ni razumela radi ljubosumnosti z možem. Zakonca sta se nameravala sodno ločiti. Zadnjo soboto 11. junija je odpotoval Žumer na svoj dom v Ribnico in je vzel seboj svojo 5 letno hčerkico. Kakor hitro je žena opazila, da moža ni, se je odpejalna v avtomobilu za njim. Ko je žena vstopila v Ribnici v možovo spalnico, jo je napadel z nožem in ga ji je zasadil v grlo. Nato je prerazil vrat svojemu otroku in še samemu sebi. Mož je prvi izkrevljal, da bi nad prevozom v ljubljansko bolnico, ženska poškodba pa ni smrtno-nevarna.

Niti krži na pokopališču niso varni pred latovili. Na okoliškem pokopališču v Celju je zginal v zadnjem času z grobov več železnih križev. slednjič pa je grobarju le uspelo, da je zapolil 23 letnega brezposelnega delavca Stanka K. iz Celja v trenut-

ku, ko je lomil železne križe in jih nosil na kup, da bi jih odnesel in prodal kot staro železo. Skrunilca grobov je policija prijela in bo občutil roko pravice.

Slovenska Krajina

Banovinska kmetijska šola v Rakitancu pri Murski Soboti. Prvo šolsko leto na tem na novo ustanovljenem zavodu se začne s 1. oktobrom 1938. Šola je enoletna in traja od 1. oktobra do 31. avgusta. Pouk v šoli podaja učencem zaokroženo strokovno znanje v teoriji in praksi iz vseh panog kmetijstva predvsem pa iz pojedelstva, živinoreje, sadjarstva in deloma tudi iz vinarstva v takem obsegu, da ga lahko učenci po dovršitvi šole s pridom uporabljajo na domačih posestvih. Vsi gojenci stannijo v zavodu, kjer imajo hrano in vso drugo oskrbo. Za sprejem so določeni isti pogoji, kakor veljajo za sprejem gojencev v ostale kmetijske šole v Sloveniji. Za sprejem je potrebna starost najmanj 16 let in ne večja od 25 let ter z dobrim uspehom dovršena ljudska šola. Mesečna vzdrževalnina se določi po premoženskih razmerah prosilcev ter znaša 75 din do

HRANILNICAM IN POSOJILNICAM!

Vse potrebne tiakovine za uradno poslovovanje dobite v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptaju.

Priporočamo vam tudi nabavo lastnih hraničnih knjižic. Natisnemo vam vsako, tudi majhno naklado.

Zaradi točnega poslovanja s kmečkimi dolžniki si kupite brošuro, ki ima vse zadnje spremembe in dopolnitve ter avtentična tolmačenja.

Pisarniške potrebuščine vam nudimo po ugodnih cenah.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Ptuj.

največ 300 din. Prošnje za sprejem (banovinski kolek 10 din) je poslati ravnateljstvu banovinske kmetijske šole v Rakitancu pri Murski Soboti takoj, najkasneje pa do 1. avgusta 1938. Pridni sinovi manj premožnih posestnikov pa naj obenem zaprosijo za primerno mesečno podporo pri pristojnih sredstvih kmetijskih odborih.

Vestnik KZ

Veliki kmečki tabor v Petrovčah priredi celjska okrajna kmečka zveza v nedeljo dne 19. t. m. po naslednjem sporedu: ob 8. uri sprejem na križišču ob državni cesti v Petrovčah, nato odhod na zborovališče, kjer bo najprej skupna sv. maša in nato zborovanje. Govorili bodo znani borce za pravice in koristi kmečkega stanu, gg. Janez Brodar, Ivan Janžekovič, Ljudevit Kuder, Pongrac Turnšek in Janko Dolinar, posebej ženskam pa bo spregovorila ga Kristina Prijateljeva. Vsi konjeniki, kolesarji in vozovi s Teharske strani se zberu točno ob 7. uri pri mostu čez Voglajno pred Celjem, oni z vojniške strani pa na cesti za rudarsko šolo ter nato nadaljujejo skupno z godbo na čelu pot skozi Celje v Petrovče; udeleženci iz Savinjske doline pa se zberu na križišču ob državni cesti v Petrovčah. Taborski znaki in vsa podrobna pojasnila se dobe pri vseh krajev-

nih kmečkih zvezah. V nedeljo 19. t. m. naj se zbere v Petrovčah vse, kar čuti kmečko, moški in ženske brez razlike starosti! Narodne noše še posebno vabljene.

Gornjegrajski okraj. »No, Miha, kam jo bova mahnila v nedeljo, dne 19. junija?« Jeronim: »Kaj še nisi slišal, da se bode na Rečici ob Savinji tedaj vršil velik kmetiški tabor, na katerem bode zbrani vse gornjegrajski okraj!« »Kakor sem slišal, se bode služba božja vršila na prostem pred cerkvijo, poprej se bode pa vršil obhod po trgu, v katerem bosta sodelovali dve godbi iz Nazarja in Ljubnega. Po službi božji bodo govorili razni govorniki, med drugimi predsednik Kmečke zveze g. Brodar. Kakor vidiš, boda tisto nedeljo v Rečici res lepo, zato bova tudi midva šla in še več drugih spravila seboj.«

Naslednji dan ga je odnesel v banko, ki ga je vzel brez nadaljnega. Čez nekaj dni je šele ugotovila zagrebška borza po vseh mogočih številkah, da gre v tem primeru za prav dobro posrečeno potvorbo. Očekovanji ptujski trgovec je prijavil zadevo orožništvu in natančno popisal moža, ki mu je povedal pri izmenjavi bankovca, da se piše Anton Breznar in ima sorodnike v Ameriki.

Orožniki so slutili takoj, da gre za Jurija Potocnika, kateri je romal tedaj po Dravskem polju sedene vasi do druge in od enega zmanca do drugega.

Samo radi enega ovadenega dolarskega falzifikata je razprezel ptujski orožniški poveljnik patrulje po vsem Dravskem polju. Šlo je za izsleditev Jurija, katerega so morali orožniki dobiti, da ga predstavijo prizadetemu trgovcu v Ptaju. Predstavljenega iz oči v oči bo ogoljufani sigurno prepozna. S tem bo podan zadosten vzrok za predajo sodišču vsaj enega ponarejevalcev, o katerem so že črkali vrabci na strehah.

Jurij se je zavedal, kako jo je polomil čisto sam z izdajo 50 dolarskega bankovca iz Rupnikove dežavnice. Slutil je, da bodo orožniki kmalu za njim. V tem tolikanj miroljubnem človeku je dozorel v zavesti nevarnosti sklep, da se bo uprl z orožjem,

kakor hitro bi položil nanj roko orožnik in ga pozval na predajo za zapor.

Kako resna je bila Potočnikova prizega samoobrambe, je dokazal v noči 10. maja 1925.

Orožniki so preiskali ter pretaknili vsa naselja po Dravskem polju, kjer so spraševali po Juriju. Noben poljanec ga ni videl in niti sanjalo se mu ni, kje da bi se zadrževal. Kljub temu, da je bilo orožništvo brez ljudskega sodelovanja navezano samo nase, se je lotilo izsleditve ponarejevalca s toliko naglico, da ni imel časa za umik iz območja ogroženega Dravskega polja.

Kjerkoli je poskušal Jurij, da bi prodrl neopazeno orožniški obroč in utekel ter se skril kam na Hrvaško, je moral nazaj. Zopet in zopet je moral omejiti pobeg iz ene vasi v drugo, dokler ga nista napodila dva orožnika v vas Dobrovce. Nista mu pustila prilike za raznislek: Kam bi se potuknil? Na vsak način se je moral skriti preganjalcema. V to svrhu si je izbral senik nekega dobrovškega kmeta. Planil je po lestvi na seno in se zakopal. V tem prikritju je hotel počakati, da bi se oddaljila največja nevarnost.

(Dalje prihodnjih)

zaradi tega, ker so v glavnem uživali le kislo mleko in kamilčni čaj, kakor namreč trdijo turški listi. Ti ljudje alkohola ne poznajo niti po imenu. Pač pa radi kaže. Prav gotovo pa ima pri tem veliko zaslugo tudi ugodno podnebje. Zanimivo je namreč, da je največ teh stoletnikov v vzhodnih delih Male Azije.

Navidezni mrtvec učakal sto let

Krčmar Nikola Satirov iz Ruščuka v Bolgariji je nedavno občajal stoletnico rojstva. Pred 50 leti je Satirov navidezno umrl in so ga hoteli še pokopati, preden so ga pa položili v zemljo, se je osvestil, da so se prestrašeni pogrebci razbežali na vse vatreve.